

ЦАРЬТЪ-ОСВОБОДИТЕЛЪ ВЪ ОСВОБОЖДАВАНАТА ОТЪ НЕГО БЪЛГАРИЯ.

„Сродненъ отъ дѣтинство съ своята армия, не стърпѣхъ, азъ дойдохъ да дѣля съ нея трудове и радости“. Тия знаменателни думи на Царя-Освободителя характеризиратъ високитѣ помисли що Го ржководили въ прѣдприетото дѣло за Българската земя.

Царьтъ, въ устрема на чувствата си за — дѣло отъ висша добродѣтель, рѣшилъ да бжде личенъ свидѣтель на боевитѣ подвизи отъ доблестнитѣ си войски. Още на 12 юний 1877 година Царьтъ е подписалъ въ Пloeцъ, кждѣто вече се намираше отъ нѣколко дена, знаменитата прокламация къмъ българитѣ, писана на български езикъ, прѣдзначена да се разпространи измежду християнското население въ освобождаваната отъ него България. Тоя царевъ актъ съобщилъ на българския народъ радостната вѣсть, че настѣпва ерата на свободенъ вече политически животъ.

Ето in extenso съдържанието му :

ПРОКЛАМАЦИЯ

къмъ

БЪЛГАРИТЪ

НА РУСКИЯ ЦАРЬ И ГОСПОДАРЬ АЛЕКСАНДЪРЪ II.*

„Българе!

„Моята войска прѣмина Дунава и влазя сега въ вашата земя, дѣто тя много пжти се е била за облек-

* Вѣстникъ „Стара Планина“ 1877 г. отъ 21 юний, издаванъ въ Букурещъ.